

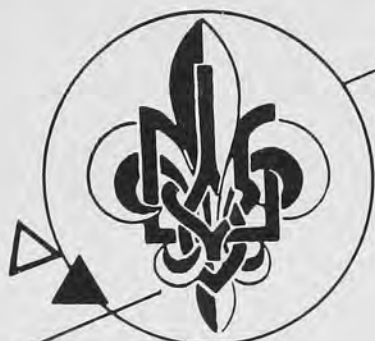
ВЕРЕСЕНЬ-SEPTEMBER
1983

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

З М І С Т

- 1 Як добре, що смерті не боюсь я..... В. Стус
Мова..... М. Рильський ***
- 2 У 50-річчя Великого Голоду в Україні..... ***
- 3 В 50-ту Річницю штучного голоду в Україні..... ***
- 4 Штучний голод в Україні..... А. Тершаковець
- 5 Треба нам знати: 75-річчя Пластового провідника.....
Яра Гладкого..... О.К. ***
- 6 40 років проминуло від створення 10-ї Дивізії УНА..... ***
Про життя Івана Світличного..... О. Розлин
- 7 Сучасні визначні українці: Лідія Базарко..... О. Кузьмович
- 8 На хистких лапках..... В. Кархут
- 9 Про одну пластову пригоду..... А. Яцикевич
- 10 Успіхи наших подруг — Оля Стасюк..... О. Кузьмович
Наша домівка..... Д. Яцикевич
Чому я належу до Пласту?..... А. Загайкевич
- 11 Що читати? Пригода з "Кобзарем"..... Т. Калимон
- 12 Бульбасики..... М. Павлів
- 13 Із звичаєвого права..... Г.Л.Н.
Куток філіалістів..... Б. Ямінський
- 14 Успіхи нашої молоді: Про хлопчика новака Василька
Братчик Славко
- 15 Наша таборова пригода..... П. Юхименко
Пригода в парку..... Й. Біланюк
- 16 Матуральна мого брата..... Д. Клюфас
Фантазія..... Л. Лешок
Під вишнею..... "КІВ"
- 17 Ломиголовка..... ***
- 18 Враження і спогади з ЮМПЗ-1982..... Б.Тарнавський
- 19 Хроніка, Оголошення, Датки на пресфонд, Замість квітів....

* Ілюстратори цього числа: Мирон Білінський, Володимир Пилишенко Гарпун, Христя Юрчук.

На обкладинці: Члени Пласту — учасники Богослуження і Панахиди у Бавнд Бруку в 50-річчя Великого Голоду в Україні 1933 року, травень.

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович
Члени редакційної колегії:
пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів

ст. пл. Роман Ващук
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Нузишин
ст. пл. Всеволод Онішкевич
пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ВЕРЕСЕНЬ 1983

Ч. 9 (238)

РІК XXI

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"

КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2199 Bloor Street West, Toronto 9, Ont. M6S 1N2, Canada
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olga Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y., 11702, U.S.A.
Second class mail registration number 2185 ● Kiev Printers Ltd., 2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1W9

Василь СТУС

*Як добре, що смерті не боюсь я,
і не питаю, чи тяжкий мій хрест,
що вам, лукаві судді, не клонюся
в передчутті недовідомих верств.*

*Що жив-любив і не набрався скверни
зненависти, прокльону, каяття.
Народе мій! До тебе я поверну,
і в смерті обернуся до життя.*

*Своїм стражданням і не злим обличчям,
як син, тобі доземно поклонюсь
і чесно гляну в чесні твої вічі,
і з рідною землею поріднюсь*

МОВА

(“Треба доглядать свій сад” — Вольтер)

Як парость виноградної лози
Плекайте мову. Пильно й ненастанно
Політь бур'ян. Чистіша від сльози
Вона хай буде. Вірно і слухняно
Нехай вона щоразу служить вам,
Хоч і живе своїм життям.

Прислухайтесь, як океан співає,
Народ говорить. І любов і гнів
У тому гомоні морським. Немає
Мудріших ніж народ учителів;
У нього кожне слово — це перлина,
Це праця, це надхнення, це людина.

Не бійтесь заглядати у словник;
Це пишний яр, а не сумне провалля;
Збирайте як розумний садівник
Достиглий овоч у Грінченка і Даля.

Максим Рильський, 1956

У 50-річчя великого голоду в Україні

Пластуни у перших рядах вірних на Соборному Молебні в Бавнд Бруку 15-го травня 1983 р. Фото: ст. пл. Рома Сохан-Гадзевич. "Український Тиннівеїн".

У попередніх числах "Юнака" писали ми про загальний вияв пошани українців до жертв Великого Голоду в Україні в 1932-1933 роках на всіх теренах їхнього поселення поза Україною. Писали ми також, що чекаємо дописів юнацтва про способи, якими пластуни включилися у цю всенародню акцію та як поширюють вони правдиві інформації про цей штучно советським урядом викликаний голод та про сім мільйонів жертв голокосту в нашому народі.

Найчисленніша досі була участь пластунів усіх уладів, в кількості понад 500 в одностроях, із своїми прапорами у Соборному Молебні біля Церкви-пам'ятника у Провідну Неділю 15-го травня 1983 року у Бавнд Бруку, Нью Джерзі. З усіх станиць на східньому побережжі ЗСА, а це: з Алюані, Бріджпорту, Гартфорду, Джерзі Сіті, Кергонксону, Ньюарку, Нью Бронсвіку, Нью Гейвену, Нью-Йорку, Філядельфії і Вашингтону з'їхалися пластуни автобусами та автами й всі разом станули поруч членів ОДУМ до спільної молитви за мільйони жертв Великого Голоду. Пластуни були під проводом голови та членів Крайової Пластової Старшини,

а до Соборного Молебну станули поруч себе два головні капеляни Українського Пласту Митрополит Української Католицької Церкви, сам пластун сеніор Степан Сулик і Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви Мстислав.

Після молебну Митрополит Степан мав окрему зустріч з пластунами і з признанням висловився про велику та здисципліновану участь пластунів у тому всенародньому жалібному святкуванні.

Під знаком вшановування жертв Великого Голоду стояло також цьогорічне Свято Весни на "Вовчій Тропі", призначене для східнього побережжя ЗСА. На цю тему була теренова гра, поважна частина святкової ватри, а передусім дуже гарно й дбайливо видана одноднівка, яку редагувала ст. пл. Катруся Панченко з куреня УСП-ок "Чортополохи". Там поміщена редакційна стаття на ту тему, а крім того, подано багато знімок і уривків із статей американського журналу з лютого 1935 року, яку перепачкував на Захід американський журналіст Томас Вокер, один з нечисленних, що добре бачили та зрозуміли той великий злочин над українським народом, що його виконала Москва. На тему "Великого Голоду" виготовлено навіть хрестиківку, яку містимо в цьому числі.

На самому Святі Весни, за почином членів Пластової Станиці в Ньюарку, пластуни написали до редакції широко відомого американського тижневика "Тайм" подяку за редакційну статтю одного із відомих американських журналістів, в якій він дуже прихильно та правильно написав про Великий Голод і про те, як ігнорує цей голокост цілий західний світ. Таки там на Святі Весни вони зібрали до листа підписи 238 пластунок і пластунів, від юнаків починаючи, а не присутніх сеніорах кінчаючи, та вислали того листа до редакції. Такі акції є дуже корисні та потрібні й ми певні, що в інших місцевостях та країнах пластуни могли б також подібну акцію zorganizувати.

У весняних місяцях відбулося вшанування жертв голоду з великим успіхом в місті Детроїті (12-го червня ц. р.), де брали масово участь місцеві пластуни й пластуни, у Філядельфії (в цей самий день) і в Торонті (29-го травня ц. р.), де читали ми у загальній пресі про велику участь пластуництва помімо зливого дощу. Чекаємо на дописи пластунів про їхню участь.

В 50-ТУ РІЧНИЦЮ ШТУЧНОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ 1932-1933 РОКІВ

Цього року, якраз у що весняну пору, минає п'ятдесят років від часу, коли то наш український нарід переживав найстрашніший період у своїй історії — штучно створений Московою голод в Україні, щоб виморити увесь український нарід незалежно від віку чи стану. То був нечуваний в історії людства злочин народобивства росіянами українського народу. То був геноцид — то був голокост із голокостів, що знищив майже одну третину української нації. Сьогодні за всіма задокументованими даними та на підставі демографічних виведень, д-р Тамес Мейс із Гарвардського університету припускає, що число заморених голодом в Україні досягало 14-ти мільйонів осіб — немовлят, дітей, старих віком і молодих, жінок і чоловіків, селян і не селян. Всі ті, що загинули, мали одне лише між собою спільне, а саме — вони були всі з уродження українці. Голод був створений пляново й підступно лише в Україні й її продовженні на Кубаньщину, на Підкавказзя, і лише для українців. З початком 1932 року спеціально створені банди під керівництвом росіян, а подекуди під керівництвом

твом інших, не українців, вишукували й забирали не тільки хліб, але все, що можна б було їсти. Все забране негайно вивозили до Росії або нищили. Це привело до великого голоду в Україні в 1932-1933-1934 роках. Вимерли цілі родини, села й околиці. Вмирали всі, хто лише був українського роду. Москалі і деякі звіроднілі українці діставали їжу від росіян із спеціальних установ. Вихід з України був теж заборонений, а ті, що пробували перейти границю до Росії, були або забитими, або поверненими в Україну на голодну смерть. Найгірший період того голодомору був навесні 1933 року.

Так російські комуністи помстилися над українською нацією за те, що вона завжди бореться за волю, що вона є невмирущою і нескореною. То була помста за те, що український нарід в 1917-1920 роках будував свою державу і не хотів прийняти російського комунізму. То була помста за те, що наша молодь зі зброєю в руках обороняла свою батьківщину, однаково як від білих, так і від червоних москалів. То була помста за те, що український нарід не скорився Москві, будши в неволі цілі сторіччя і при першій нагоді піднявся до будови свого життя у своїй власній державі. То був добре обдуманий і запланований захват на українську націю, що стоїть Москві на перешкоді в її плянах поневолити увесь світ.

Прикрим явищем було ще й те, що майже вся преса у вільнім світі сприяла Москві й допомагала їй затаїти той страшний злочин супроти України. Всі часописи, за винятком декількох журналістів, піддержували московську пропаганду, мовляв, жодного голоду там немає. Винятком з-поміж журналістів був американський журналіст Тамес Вокер, що ризикуючи своїм життям, пробрався в Україну з фотоапаратом і зробив декілька фотознімків, якими він пізніше ілюстрував свої дописи про голод в Україні в "Нью-Йорк Івнінг Джорнал" в 1935 році. Частина тих знімків і уривки його опису про голод ми нині містимо тут, у цій одноднівці, для вашого обзнайомлення і використання. То був незмірний жах, небачений і нечуваний до того часу. Тамес Вокер зробив те тільки тому, що уважав себе гідним зватися людиною, виконуючи свої обов'язки вільного журналіста вільної преси. Судячи по його писанні, він не цілком був ознайомлений з Україною і історією українського народу, але розповів і показав те, що бачив і що було наявним. Він, на-

приклад, бачив, що голод в Україні був створений лише для українців, і то ясно пише. Він бачив, що той голод був штучно створений і добре запланований для знищення українського народу. І так те він представив.

Тепер є наша черга розповісти світові правду про злочин російських наїздників в Україні і їхній лихий задум поневолити весь світ. Отож, дорогі Подруги і Друзі, змагаймося, радіймо життям в цей весняний час, бо ми є молодь життєздатного і нескореного українського народу. Але і пам'ятаймо про свої обов'язки не тільки супроти українського народу, але супроти всього людства — виконуймо їх чесно й гідно так, як це зробив американський журналіст Тамес Вокер.

СКОБ!

Редакція Одноднівки Свята Весни 1983

ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ

Цього року по всьому світі українці відзначають п'ятдесяті річницю великого голоду, що стався в Україні в 1932-1933 роках. То був штучний голод. Його запланувала комуністична Росія, щоб знищити головну підпору українського руху до самостійності — тобто українських селян, а решту примусити тим штучним голодом йти до колгоспів і віддати всю свою власність "державі".

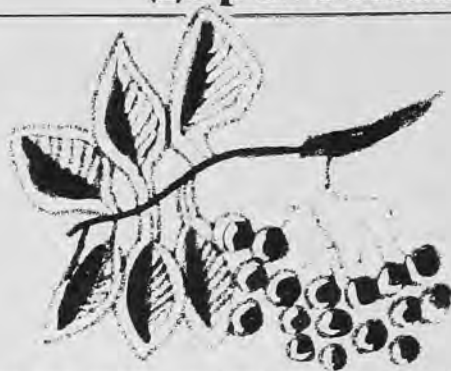
Російські комуністи і їхній диктатор Сталін думали, що колгоспи будуть продукувати більше харчових продуктів, що їх СРСР зможе експортувати й за зароблені гроші розбудувати свою індустрію. Але колгоспи і в 30-их роках і тепер не є ефективні, і Москва мусить купувати зерно в Америці, в Канаді та в інших країнах.

В 1932-1933 роках українські селяни не хотіли йти до колгоспів і ставили опір. Тоді Москва багатьох вивезла на Сибір, а від інших ві-

Цьогорічне наше гасло:

„Пластовий закон -- наш дороговказ!”

Спрямовуймо своє життя за цим дороговказом!

дібрали все зерно та інші харчі. З цієї причини тоді на багатій Україні від того штучно створеного голоду вмерло понад сім мільйонів осіб. Це був український "голокост", про який світ далі ще дуже мало знає.

Тому обов'язком всіх українців, зокрема нас, пластунів, є інформувати чужинців про цю трагедію українського народу та про злі наміри, підступ, тиранію і жорстокість комуністичної Росії.

пл. учас. Андрея Тершаковець,
пл. учас. Олександра Тершаковець,
гурток "Калина" ім. Марти Борецької,
Ньюарк, Нью Джерзі; 20-ий курінь
УПЮ-ок.

Із одноднівки Свята Весни 1983 р.

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

75-РІЧЧЯ ПЛАСТОВОГО ПРОВІДНИКА — ЯРА ГЛАДКОГО

Пл. сен. Яро Гладкий перший зправа серед групи членів Куреня УСП-ів "Бурляни" в таборі в Німеччині у 1946 році.

Напевно вже мало наших юнацьких читачів знає пл. сен. Яра Гладкого, одного з найвизначніших пластових провідників. Але всі познайомлені з тим прізвищем, коли підготовляються до пластових проб та вивчають історію Українського Пласту.

Ярослав Гладкий, псевдо "Оріон", від юнацьких років був членом Пласту, а в старшопластунському віці став одним з його провідників та ідеологів і провадив Пласт цілі роки у періоді тайної дії, стоячи на чолі т. зв. Пластового Центру, що в ті особливо непевні роки був тим, чим сьогодні є Головна Пластова Булава.

Опісля, по закінченні Другої світової війни, пл. сен. Яро Гладкий був одним з моторів віднови Українського Пласту, став першим Головним Комендантом Пластунів, а відтак довгими роками виконував усі провідні пластові пости — голови Головної Пластової Булави, голови Головної Пластової Ради та ін.

Ще як молодий старший пластун Я. Гладкий був співосновником куреня старших пластунів "Чорноморці", що поставили собі за мету пропагувати серед української молоді водне пластування та традиції української фльоти на Чорному морі. Відтак вже після Другої світової війни він був довгі роки курінним сеніорського куреня "Чорноморців", а дотепер є головою "Чорноморської Ради", яка стоїть на чо-

лі обидвох куренів "Чорноморців", тобто УСП-ів і УПС-ів, як також куренів "Чорноморські Хвилі".

Саме друзі з цих куренів постановили святочно відзначити цього року 75-річчя пл. сен. Яра Гладкого, і таке свято відбулося у травні на оселі "Союзівка" з участю 125 пластунів з куренів "Чорноморці" і "Чорноморські Хвилі", представників інших куренів, в тому велика група з ватаги "Бурляків", що мають особливе відношення до пл. се. Я. Гладкого, як свого виховника й дорадника, представників станиць і крайових та головних проводів із Начальним Пластунок включно.

Це особливе свято було переведене справді по-пластовому та з великим сентиментом і пошаною до того, що справді ціле своє життя посвятив Пластові, якому завдячуємо його збереження у найважчих роках тайної дії та звірюхи воєнних подій та передання молодшим поколінням у діаспорі.

О. К.

ТРЕБА НАМ ЗНАТИ

40 РОКІВ ПРОМИНУЛО ВІД СТВОРЕННЯ І-ОЇ ДИВІЗІЇ УНА

Цього року колишні вояки І-ої Дивізії УНА, яка постала в Західній Україні 1943 року, відзначають своє 40-річчя у всіх вільних країнах світа, де існують їхні Братства.

Особливо величньо святкували колишні вояки УНА ці роковини на терені Канади та США, де 18-19 червня відбувся їхній багатолюдний з'їзд на оселі "Союзівка". Близько 400 учасників Дивізії, яка боролася в Другій світовій війні з більшовицьким наїзником і понесла великі втрати в людях у пам'ятній бою під Бродами у Західній Україні, зібралося в ті дні, щоб вшанувати своїх полеглих друзів, згадати спільну боротьбу, роки полону та переслідувань після закінчення війни й показати українській спільноті, що колишні вояки стоять і тепер непохитно при своїй обіцянці — служити Україні. Тому й сьогодні вони включилися у кожну ділянку українського життя.

Серед вояків цієї єдиної української дивізії під час Другої світової війни була велика група українських пластунів. У 1943 році цілий курінь пластунів, що носив назву "Передових", зголосився в ряди Дивізії на чолі зі своїм курінним. Тодішній пластовий провід, а передусім пластунки прощали своїх друзів перед відходом на вишкіл тепло та з великим жалем, але й з гордістю, що пластуни так беззастережно виконують свій перший Головний Обов'язок вірності Україні. На прощання кожний з членів "Передових" одержав на шию медалик Богоматері, яка мала опікуватися пластунами у воєнній хуртовині. Деякі із пластунів, що пережили війну, бої і живуть у вільному світі досьогодні, зберігають ці медалики.

На святкуваннях 40-річчя І-ої Дивізії УНА зібралася також група тих членів "Передових", які у 1943 році вирушили з іншими добровольцями у нерівний бій. Усі вони досьогодні залишилися вірні Українському Пластові та є членами Уладу Пластового Сеніорату, або членами-прихильниками поодиноких сеніорських куренів.

У програмі святкувань брали участь також діти колишніх членів І-ої Дивізії УНА — усі теперішні пластуни з юнацтва або старшого пластуництва.

Як бачимо, доля І-ої Дивізії УНА тісно пов'язана з пластунами, а члени її завжди й усюди з великою прихильністю ставилися та ставляться до нашої організації.

МОЛОДЕ ПЕРО

ПРО ЖИТТЯ ІВАНА СВІТЛИЧНОГО

"Найбільш талановитим поетом поміж нашими правозахисниками є Іван Світличний", — написав професор Яр Славутич.

Іван Світличний народився в 1929 році на Луганщині, Донбасі. Він вивчав філологію в Харківському університеті, а потім переїхав до Києва працювати по різних установах. В 1964 році Світличного звільнили з праці, бо він увійшов у конфлікт з Іваном Білодідом, автором ганебної теорії про мову. Скоро потім його арештували, але за рік випустили.

По арешті Світличний не міг знайти праці, а в 1972 році його арештували вдруге. Він був засуджений на сім років ув'язнення і чотири роки заслання. В тюрмі він укладає словник українських синонімів і починає знову писати поезії.

У поемах Івана Світличного є іронія, гумор, конкретність та елегантна форма.

пл. уч. Олександр Розлин,
15 Курінь УПЮ-ів ім. Івана Чмоли,
Торонто

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

ЛІДІЯ БАЗАРКО — СЕРЕД ВИЗНАЧНИХ ЖІНОК У СТЕЙТІ ОГАЙО

У великому бізнесовому журналі, що появляється в Клівленді, Огайо, США — поміщено статтю про шість найвизначніших жінок, які відіграють відповідальну роль у великих американських фірмах і корпораціях та вибились на провідні місця нарівні з мужчинами. Серед них з радістю находимо Лідію Базарко — нашу пластову подругу, дружину та маму відомої української родини, у якій всі є пластунами.

Лідія Базарко закінчила студії хімії та тринадцять років працювала у дослідній хемічній частині фірми Шервін-Віліамс. Згодом перейшла до дослідів дії й успіхів цієї фірми. Щоб вибитися на тому новому пості, Л. Базарко відбула інтенсивні курси фінансової аналізи, бізнесового планування, компюторів і техніки ведення підприємства. Тепер вона, як старший аналіст своєї фірми, слідкує за бізнесовими, суспільними, політичними й льокальними течіями, які можуть мати вплив на її фірму. Два рази в рік вона приготує звіти-аналізи для

майбутньої праці чи плянів фірми. Приготування таких звітів це дуже складна і довга праця, і Л. Базарко, роблячи такі аналізи, є співвідповідальною за всі рішення, що впливають на майбутнє фірми. Тому вона у своїх завданнях є відповідальною безпосередньо перед заступником президента фірми.

Поставлення Л. Базарко поміж шести визначними жінками-спеціалістками у різних ділянках — це для неї особливе вирізнення, яке вказує на те, який відповідальний пост вона має.

Ми всі радіємо успіхами нашої подруги "Греблі" разом з її пластовою родиною — чоловіком пл. сен. Володимиром Базарком і двома синами-юнаками Андрієм і Юрієм.

О. Кузьмович

**Вступайте в члени забезпечено-допомогової
братської установи в США і Канади**

УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ
(колиш УРС)

УБС: має 14 клас модерного забезпечення:

- видає тижневик "Народня Воля" і англомовний журнал "Форум";
- веде відпочинкову оселю, культурно-спортовий молодечий осередок "Верховина" в Глен Спей, Н. Й.;
- розділяє стипендії студіюючій молоді.

440 Wyoming Ave., SCRANTON, Pa., 18503 USA

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

Phone: 769-9998

**Пластуні і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

На хистких лапках

... Бо Чорти ми страшні,
В крик і галас сильні
І цікаві із нас музиканти!
Як співаєм "гей-га!"
(Ти, дівчино моя!)
Всі тікають, мов кури,... на банти!
Гей-гу! Гей-га!

(Пісня "Лісових Чортів").

I.

Соняшні блиски замирали за горами. З-над ріки підіймалася легкою курявою імла й серпанковим запиналом окутувала підніжжя насуплених, темно-зелених, кучерявих верхів. Смереки стояли ані чичирк, розмоленим готиком упершись в небо, заслухані в гомін шепітливого потічка й відгомін життя на недалекій гірській терасі, де округом розсілося п'ять рублених, гуцульського стилю хат.

Сьогодні в пластовому таборі пуста. Два шміраки шкрабають величезну ринку, виїдаючи рештки з обіду. На паленищі горить вогонь. Кухар у білому очіпку метушиться, підкидає до вогню дров, кохлею щось мішає в казані; варить вечерю. З недалекої спортової площі час до часу вдарить дзвінко об хрусталь вечірньої тиші молодечий посміх, вигук, голосніший брязкіт розмови й прорве монотонне лепетання глухих ударів у м'яч. Це залага табору грає у відбиванку.

Погідний вечір розп'яв своє шовкове шатро над табором.

Сутінки густішали. Ледве чутний шум Лімниці ставав щораз то виразніший і вміру, як вокруг затирились обриси предметів, ставав він єдиним реальним виявом життя серед цієї тиші напівреальних, кошлатих примар — силуетів. Він, і це багряне око палахкотливого курхонного вогнища.

Нагло тиша нащурилась. Якийсь шорох сколихнув мовчанкою каменистої доріжки до табору, відіззався скрипінням дерев'яних сходців, задуднів скоченим у потічок камінцем, зрадливо дзенькнув ударом менажки об казанок.

— Наші вертаються! — пішло шепотом поміж залогою. Похилились на мить до себе голови в плянуванні. Кілька тіней хильцем просунулося через освічену багаттям площу й злилося із темними силуетами кущів.

Тиша напружено слухала. Враз сколихнулася й вуха стулила від несподіванки: у сутінках ревнув індіанський крик.

Підходження табору не повелось!

З прогулянки повернулися одночасно обидві групи. Повагом висувалися на площу карикатурно горбаті силуети мандрівників й усталилися в один ряд. Короткий наказ — і розсіпалися галасливим гуртом по площі.

Цікавість залоги згуртувалася коло першої групи. У наплечнику провідника тріпотало щось живе. Звідтіля добувався якийсь пискливий голос, наче дзявчання, й туди спрямовувалися загострені до вузьких шпаринок погляди бігливих очей таборовиків.

До кухні кільканадцять кроків. Провідник увійшов на підсіння й обережно зісунув наплечник. Вінок цікавих голів похилився над ним у напруженій мовчанці. Провідник поволі розплутав узол, розхилив отвір, всунув до середини руку... й заверещавши страшенним голосом, кинувся назад. З руки, що нею вимахував високо над головою, стікала краплями кров. Міжтим наплечник розхилився і якась сіра тінь зайцем шугнула таборовикам під ноги. З криком подалися найближчі навтеки, але вигуки "лови!", "хватай!", "втече!" вмиль завернули їх до погоні за сірою тінню, що швидко гнала в напрямі кущів.

Втікача небаром принесли, закутаного в накиннені коци й плащі, й взяли обережно розмотувати повивачі.

Обережно, мов горіх із шкаралущі, вилушили звірка. Це була невеличка, сталево-сіра, пухната куля із гострою мордочкою, з якої визірала шпильки білих зубів над червінню висолопленого язичка. Звірок, із вигляду подібний на шеня, люто гарчав, скавувів, смікався, причався й грізно клапав пащекою.

Це був Вовчик.

Під час проходження заблукався між вертепами вблизи матірнього лігва. От тут і застукали його мандрівники. По короткій і впертій обороні змогли його й кинути в темний мішок напечника та понесли собі на розвагу до табору.

Щоб не пробував удруге тікати, прив'язали його тепер під магазином до стовпа, самі ж подалися вечеряти. Бо далека й виснажлива була мандрівка, та й двічі налетом перемочував їх дощ.

Вовчик остав самотиною. Поки перед його очима мигали голі коліна, він скалив зуби й гарчав — та тепер, коли гамір навкруг нього вщух, відізвалася втома розломанням у кожній кісточці, і він, як лиш далеко дозволив йому на те мотуз, зашився в темний куток та важко дихав.

Знову захрупили камінці під чиймись кроками й двоє голих колін мигнуло перед Вовчиком. На нього дихнуло пахощами чогось смачного, їстівного, від чого його шлунок боляче скорчився з пробудженого голоду. Та й на хвилину не призабув він, що харч цей приносив йому відвічний ворог — людина. Вовчик з грізним гарчанням скочив. І враз світ потем-

нів йому перед очима, в здушеній мотузом горляниці забракло віддиху й Вовчик зомлілий покотився людині під ноги.

Прийшовши до пам'яті, Вовчик не побачив навкруг себе нікого. У горщику оддалік мамила до себе пахощами їжа. Однак до неї приклеївся запах ненависних рук людини. Тих рук, що забравши його від матері, трясли ним півдня в темряві мішка, що насильно зломали його опір, потоптали волю й мало не вдушили недавно зашморгом. Шарпнувся, та мотуз ізнову здушив його та нагадав про дійсність.

Вовчик одчайсно завив, і схопивши зубами осоружну плетінку, став її мняти й гризти. Намочений, твердий, мов луб'я, мотуз боляче глодав його ніжні ясна; з них небаром потекла кров. Та Вовчик не переставав гризти мотуз. І чим довше він його жвакав, тим мотуз ставав тоншим.

МОЛОДЕ ПЕРО

ПРО ОДНУ ПЛАСТОВУ ПРИГОДУ

Хочу з вами поділитися однією казкою про пластунів та пластове життя в природі, що я ще пригадую зі свого новакування та тепер сам переказую новакам.

Сталося це в Україні в 1940 роках. Гурток юнаків пішов на прогулянку до великого густого лісу. Ішли вони довго та зайшли далеко. Нарешті прийшли вони до великої річки, всі скинули своє взуття і перебрали ріку. Зачало темніти й вони отаборилися коло ріки переночувати. Юнаки ходили по дереву, щоб збудувати ватру. Всі помагали будувати ватру і приготувати вечерю. По вечері юнаки при звуках гітар заспівали весело, а опісля помучені полягали спати. Серед ночі крики та звуки пострілів розбудили їх. Вони побачили битву з другого боку річки. Одне військо мало тризуб на мазепинках, а друге нічого не мало. Юнаки відразу завважили, що це українці билися проти москалів. Дивилися вони на велику битву цілий день і аж надвечір битва закінчилася. На другий день пластуни зібрали свої речі, почистили табір та знову перейшли ріку. Юнаки, перейшовши ріку, побачили залишені сліди

бою. Дивилися вони на залишену зброю і мріяли про той час, коли вони зможуть також стати в ряди українських вояків.

Наш український дух завжди житиме в наших серцях.

пл. прих. Андрій Яцикевич
31-ий курінь УПУ-ів
ім. геть. Івана Виговського
Пассейк, Нью Джерзі.

КУПНО І ПРОДАЖ РЕАЛЬНОСТЕЙ
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

ОЛЯ СТАСЮК ВИГРАЛА КОНКУРС НА АФІШУ "ПАНОРАМА МОЛОДІ"

Вже другий рік Український Народний Союз, його референтка для братської діяльності Марта Кордуба, організує на оселі "Союзівка" літні зустрічі молоді з широкою програмою — мистецькими виступами та виставками, під назвою "Панорама молоді". Імпреди відбуваються в липні. Вже вчасною весною їх проголошують у пресі та заохочують молодих українців до участі. Цього року УНСоюз проголосив конкурс на найкращу афішу для пропаганди цієї зустрічі молоді. На конкурс вплинуло багато проектів. Перше місце здобув проект старшої пластунки Олі Стасюк, активної виховниці Пластової Станції в Нью-Йорку. Про Олю наші читачі знають з "Юнака" ч. 6 за червень 1982 року, коли вона виграла перше місце за

проект відзначки ЮМПЗ-1982 р., яку ми всі досі носимо на наших пластових одностроях. Тоді писали ми про те, що Оля, член куреня УСП "Буриверхи", є кошовою та зв'язковою 18-го куреня УПЮ-ок ім. Олени Пчілки в Нью-Йорку.

Пластова активність Олі не змінилася. Вона далі виконує обидва пости, і навесні цього року перевела із своїм куренем одну з найкращих пластових імпред, яку ми бачили в Станції Нью-Йорк, а саме 30-ті у родини куреня УПЮ-ок ім. Олени Пчілки, в якому вона зв'язковою. Ціла імпреза й виставка, получена з нею, мала дуже особливий характер і про неї пишемо на іншому місці в цьому числі "Юнака".

Тут хочемо лише погратувувати наші й подрузі за здобуття першої нагороди на проєкт афіші "Панорами". Успіх цей не лише получений з грошевою нагородою, але дає загальне визнання її особливого таланту щодо графічних оформлень. Пригадуємо, що оформлення обкладинки "Юнака" не цей ювілейний рік це також робота нашої Олі.

Гратуємо їй за цей новий успіх, про який писала "Свобода" на першій сторінці, і сподіваємося невдовзі почути про її далішні нагороди з тієї ділянки.

О. Кузьмович

МОЛОДЕ ПЕРО

НАША ДОМІВКА

Наша Домівка є наша Пластова Хата. У Нашій домівці переховуються всі наші гурткові та курінні речі. Ми переводимо наші гурткові сходини в домівці — і як треба щось писати, або вимальовувати сорочки, ми сидимо навколо стола. В одній половині домівки є шафа, наповнена трофеями. Близько шафи стоїть стіл з нашими найновішими трофеями.

Наші сходини є дуже цікаві. Ми самі переводимо гутірки у підготовці до першої проби. Після закриття сходин ми часами вправляємо відбиванку.

Мені дуже подобається наша домівка та наші сходини.

пл. прих. Данило Яцикевич
31-ий курінь УПЮ-ів
ім. геть. Івана Виговського
Пассейк, Нью Джерзі

З одноднівки "Свята Весни" на "Вовчий Тропі", 1983 р.

ЧОМУ Я НАЛЕЖУ ДО ПЛАСТУ?

Ми належимо до Пласту. Які є користі з приналежності до цієї організації? Очевидно, розвиваємо нашу мову та розуміння української історії й культури. Але крім тих ясних користей є багато інших.

Ця приналежність тримає українців разом. Деякі не належать до ніяких організацій і вони щораз більше забувають про своє походження. Ще гірше, деякі соромляться, що вони українці. У Пласті ми вчимося бути гордими українцями.

Здається, що найприємніша користь — це наші пластові табори і зустрічі. Ми пізнаємо пластунів з різних частин Америки, а навіть світу. Маємо нагоду з ними перевести кілька тижнів, а опісля листуватися з ними.

Не зважаючи на те, що Пласт вимагає багато часу й праці, приналежність до Пласту є дуже вартісна у нашому житті.

пл. розв. Адя Загайкевич
20-ий курінь УПЮ-ок ім. Марти Борецької,
Ньюарк, Нью Джерзі. З одноднівки "Свята
Весни" 1983 р. "Вовча Тропа" США

Пригода з „Кобзарем”

— ОПОВІДАННЯ ПАНАСА МИРНОГО

Ця пригода розпочинається описом вигляду папи, мами і дітей однієї родини в Україні. Папа був низький, мав округле лице, чорне волосся і темнокарі очі. Папа любив жартувати і розповідати дотепи. Коли він жартував, то нікого не ображав. Мама була висока, білява, статна і завжди голову несла високо. Коли вона говорила, то її голос був сурорий і холодний. Також, мама завжди говорила, що вона вчилася у столиці в патріотичному інституті, і як їй добре жилося в покійного тата, „дуже знатного пана”. Їхня дочка Ліда мала тринадцять років і могла помітити, що ніхто з інших панів або селян не любить її мами. Ліда любила читати й писати та часто говорила українською, французькою і російською мовами. Її брат Гриць, що мав десять років, любив бавитися і розумів українську і французьку мови. Папа мав 30 десятин землі і 40 кріпаків. Мама була дуже точна і кожного дня діти їли, бавилися, вчилися і вставали в той самий час. Папа не був точним і їв, коли хотів, та працював, коли хотів. Також діти знали, що мама не любила народної української мови тому, що вона була для селян і кріпаків. Мама вчила своїх дітей „панських” мов — російської і французької. Папа, навпаки, любив українську мову, і одного дня приніс додому примірник „Кобзаря”. Ліда зацікавилася ним і просила тата прочитати один твір. Тато згодився і прочитав їй „Думи мої, думи мої”. Дівчинка була дуже захоплена цим віршем і хотіла читати більше творів.

Того вечора Ліда розповіла про „Кобзаря” Марті, своїй слугі-опікунці, дівчинці-кріпачці. Марта також зацікавилася віршами з „Кобзаря”. Вона хотіла послухати їх більше. За пару днів Лідині батьки поїхали на празник. Ліда знайшла в татовім кабінеті „Кобзаря”. Марта нетерпеливо чекала на Лідине читання. Ліда прочитала „Думи мої...”, а далі „Тополю”. Вона не зрозуміла цих поезій, дарма, що була грамотна. Але Марта — неграмотна — зрозуміла ідею цих віршів, їхню мову, бо вони були написані її мовою, про близькі їй справи.

Несподівано повернулися додому батьки швидше, ніж діти сподівалися. Ліда не мала часу покласти книжки на місце. Папа того вечора хотів читати „Кобзаря”, але книжки не

було! Папа був дуже сумний, не пішов працювати, а це не дало Ліді можливості покласти назад в кабінет книжку.

Одного дня, коли Марта, Ліда і Гриць читали „Кобзаря”, мама увійшла до кімнати. Вона накинулася на Марту, бо Ліда не мала відваги признатися, що то вона взяла з кабінету книжку. Марту казала мама покарати, вона дістала п'ятдесят побоїв і мала піти з господарства. Мама обіцяла не сказати батькові про те, що Ліда читала „Кобзаря”. Коли ж папа повернувся, він зрадів, що знайшовся „Кобзар” і що діти його читали. Ліда підійшла до нього того дня ввечері й призналася, що вона взяла книжку, що Марту покарали несправедливо. Батько розпитався про все, бачив, що Ліда не призналася, бо боялася кари, що вина за „Кобзаря” зовсім не Мартина. Папа пожалів Марту і дозволив, щоб вона далі була на хуторі та опікувалася Л і д о ю . Ліда перед сном ще побігла до Марти, щоб і собі про це з нею говорити. Марта поцілувала Ліду й заснула тихим сном.

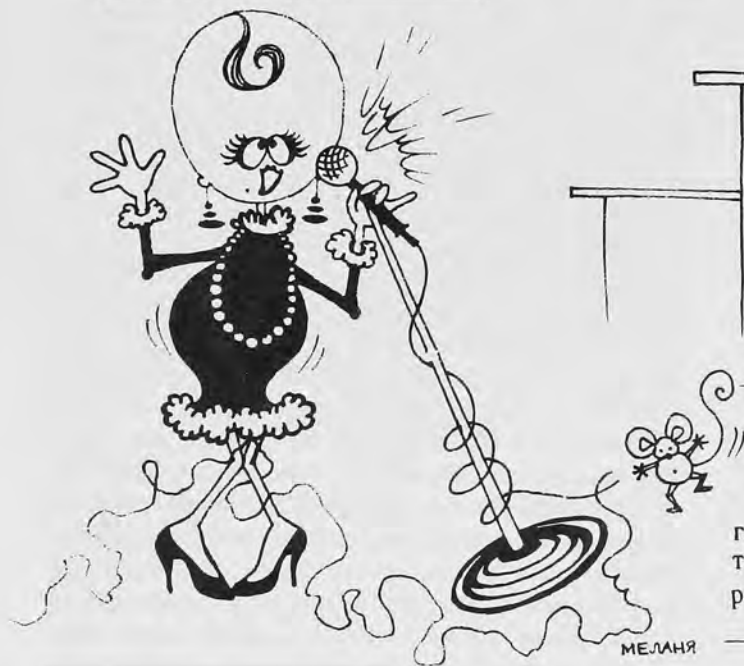
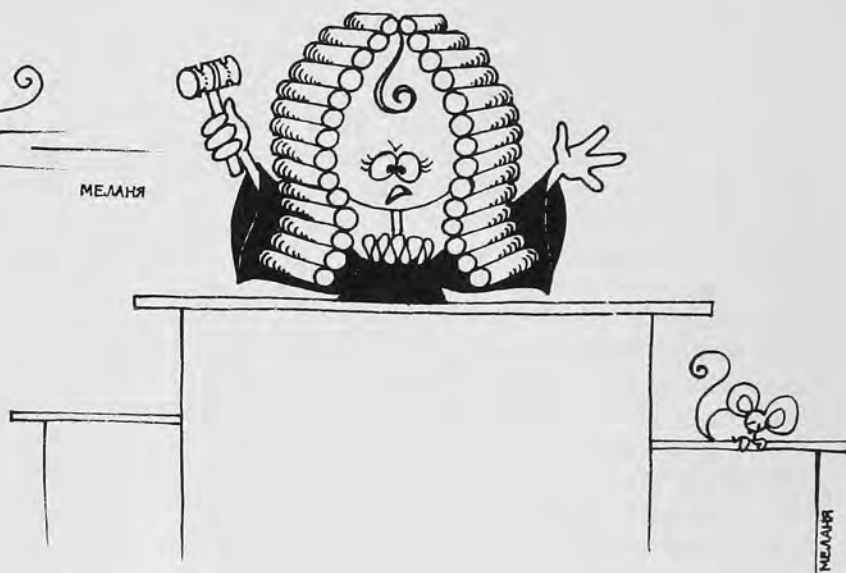
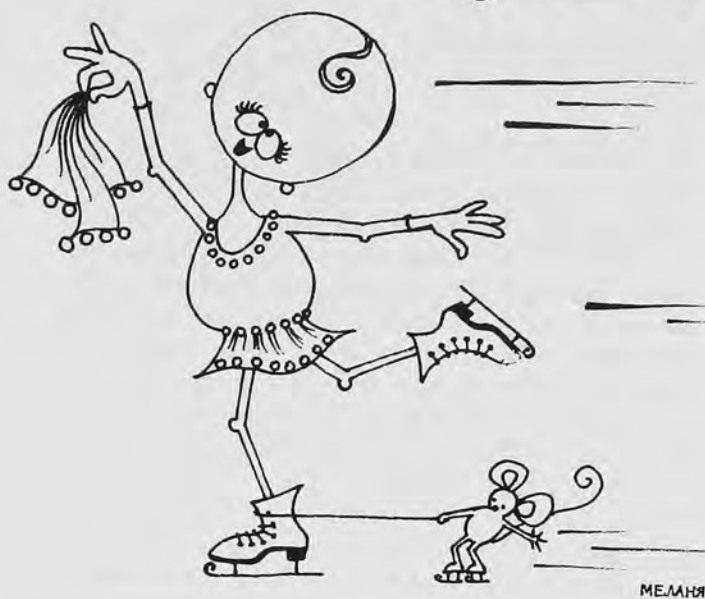
Як мені подобався цей твір? Твір в більшості мені подобався. Читати його було трохи нудно, тому що автор лиш розповідав про героїв. П. Мирний вживає трохи трудну для мене мову й мішає її з російською. Читаючи, я часами не міг зрозуміти, про що там мова, і мусів читати більше разів. Я думаю, що Мирний хотів сказати твором багато: що були тоді між українцями такі, які не любили своєї рідної мови; що було багато серед українців несвідомих своєї національності; що „Кобзар” багато зробив для цієї свідомості, і що селяни наші більше, ніж освічені, оцінили цей твір. Також Мирний показує, як багато селян потерпіло за свою рідну мову.

Шкільна лектура пл. уч. Тараса
Калимона IX кл. Курсів Українознавства,
Торонто

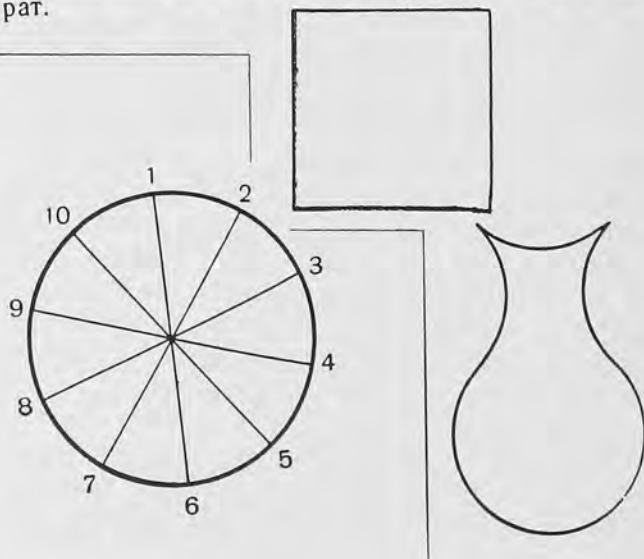
Бульбасики

Для встановлення і перевірки точної назви професії кожного із поданих тут Бульбасиків — гляди на сторінку: 16 у цьому числі "Юнака".

Глечик на квадрат

На малюнку ви бачите фігуру, що має форму глечика. Поділіть її двома прямими лініями на три частини, з яких можна було б скласти квадрат.

Змініть розташування цифр

На кінцях діаметрів розміщені всі порядкові числа від одного до десяти. При такому розміщенні лише в одному випадку сума двох сусідніх чисел дорівнює сумі двох протилежно розміщених чисел, а саме:

$$10 + 1 = 5 + 6.$$

але, наприклад, $1 + 2 \neq 6 + 7$, або

$$2 + 3 \neq 7 + 8.$$

Розташуйте дані числа так, щоб сума будь-яких двох сусідніх чисел дорівнювала сумі відповідних двох протилежно розташованих чисел.

КУТОК ФІЛЯТЕЛІСТА

8-ма ВИСТАВКА СУФА "ПОЇЗД СОНЦЯ"

Вже восьмий раз Союз Українських Філятелістів Австрії (СУФА) влаштував виставку поштових марок т. зв. "Поїду сонця". Вона була 2-го червня ц. р. на одному із залізничних двірців Відня, з якого виїжджав спеціальний поїзд для калік. Під час виставки урядував, як звичайно, окремий відділ австрійської пошти, який вживав двомовний штемпель німецько-український, за проектом почесного члена СУФА Карла Пфогнера. Штемпель зображує ікону Ісуса Христа з іконостасу Церкви св. Варвари у Відні та сонце, як символ організації "Поїзду сонця" для калік. Вже п'ятий раз спеціальний штемпель показує одну із ікон

На листівці нольоровий знімок ікони Ісуса Христа з Церкви св. Варвари у Відні й штемпель з рисунком тієї ж ікони та двомовним написом.

Drucksache

75 JAHRE
PFADFINDER

Української Католицької Церкви св. ВМ. Варвари, що її заснувала австрійська цисарева Марія Тереса в 1775 році.

СУФА випустив з того приводу також кольорову листівку з іконою Ісуса Христа, яку бачимо також на штемплі.

Увесь дохід з тієї філятелістичної виставки був призначений на добродійні цілі організації, що влаштовує рік-річно "Поїзд сонця".

Борис Ямінський

988-1988

ДОНЬКА

ІЗ ЗВИЧАЄВОГО
ПРАВА
ХРИСТІЯНСЬКОЇ
УКРАЇНИ

В народній творчості України, тобто у приповідках, є вислів: "Годуй сина для себе, а доньку для людей", бо згідно з Божим законом, донька (у народних піснях завжди пестливо "донечка", "доненька", "доня") призначена для продовження чужого роду й перебування її в домі батьків є тимчасове. У християнському побуті України, вихованням доньки займалася головно мати: мати радила доньці виходити заміж — "іди, доню, — каже мати, — не вік дівувати", мати перестерігала доньку: "не стій, доню, з нелюбим, не дай ручки стискати" і найщасливіше життя для жінки заміжньої буде тоді, коли вона почуватиметься, "як та донечка у матінки".

У старій Україні доньки, що мали братів, виключалися від спадщини по батькові, вони мали право на посаг, придане, однак спадкоємцями бути не могли. Існувало теж повір'я, що одна донька, т. зв. одиначка, в житті не буває щаслива, того висловом є приповідка: "де доньок сім, там є доля всім, а де одна, то й тій долі нема".

Згодом у боярських верствах княжої України, за браком синів, спадщину по батьках одержували й доньки, але це було, згідно з дослідями істориків, уступка князів боярам, щоб через посвоячення затримати боярські землі в своїх руках.

Зате в народі син був так же ж бажаний батькові для допомоги в господарстві, як і донька матері для допомоги в хатній праці. Коли ж донька таки "пішла на службу" і заробляла, то заробітки її залишалися в неї, в той час, коли син свої заробітки мусів віддавати батькам.

За "Шляхом"

Г. Л. Н.

ПРО ХЛОПЧИКА НОВАКА ВАСИЛЬКА, ЩО ЛІКАРЕМ СТАВ

Василько, це син панства Дмитра та Елсі Яремків, жителів північної частини Боффалівської метрополії, передмістя — т. зв. Блекрак. З напливом першої еміграції, переважно наших лемків, заходами свідомих одиниць тут збудовано першу церкву, а будинок тепер гарно відновлений під назвою Український Народний Дім — був і є досі осередком суспільно-громадського життя.

Доля Дмитра Яремка, сина Подільської землі, в час другої світової війни покотилась аж до Німеччини, до міста Авгсбург, де він в таборах переміщених осіб вчився, пластував, бувши членом куреня "Чота Крилатих". У році 1949 виїхав до ЗСА, причалив спершу в місті Боффало, опісля перенісся на працю до передмістя Блекрак, де проживає дотепер, заробляючи на хліб в автомобільній компанії — Дженерал Моторс. На подругу життя вибрав Дмитро доню піонера й громадського працівника цієї української громади п-ну Елсі. В 1954 році прийшов на світ синок, на ім'я Василь.

Пан Дмитро як колишній активний пластун, доцінюючи пластове виховання, вписує Василька до пл. новацтва. Родинне і пластове виховання в новацтві та юнацтві, пл. табори, суботня школа українознавства, яку закінчує добрим кінцевим іспитом — мали великий вплив на оформлення світогляду Василька.

Як його безпосередній пл. виховник, наведу два важливі моменти, які потверджують святую правду слів поета: "Раз добром налите серце, ввік не прохолоне"... Василько, з чорними очима, високим чолом, надзвичайно уважливий, все був цікавим хлопцем та звертав мою

увагу на себе. При переході до юнацтва, в присутності гнізда новаків, новацьких виховників та батьків, на запит — "Чим ти хотів би бути у своєму житті?" — задумавшись, Василько відповідає: "Я хочу далі у моєму житті робити добре діло — помагати нещасним людям"... Другий момент: На четвертому році новакування, батько передає до "пластової школи" другого синка Івася, який мав також чорні очі, зате великі, мов овоч спілого терену, з усміхненими глибокими кутиками по обох боках лица. Івась, який цупко держався татових широких штанів, ховаючись за ними, на протязі шістьох місяців новацьких сходин не промовив ні одного слова.

На одних сходинах Василько сказав до мене:

— Братчику! Мій брат Івась хоче з вами говорити.

— Справді... цікаво... говори, Івасю!.. — відповів я.

Його очі засвітилися лискучими проміннями, а лица виповнилися палаючими чічками.

— Я тебе знаю... проговорив ломаною українською мовою Івась. — Цей лист від діда — він тебе знає, бо він з України!..

А дідо писав:

"Гарно діти, Васильку і Івасю, що ви вчитеся української мови, гарно, що ходите до церкви; вчіться добре, а будуть з вас люди!"

Івась сьогодні закінчив університетські студії, відбув трирічну військову службу, є активним в релігійних товариствах, активним старшим пластуном, членом Станичної Пластової Старшини у Боффало, задумує студіювати теологію.

Переглядаючи градаційні знімки Василя, який одержав диплом доктора медицини 28-го травня ц. р. в Кенеді Сентер — Джорджтаун Університету, Д.С. Вашингтон — я висловив на руки панства Яремків ствердження з признанням: "Син ваш Василь, — тепер дозрілих років, зовсім подібний до вас обох не тільки вродженими фізичними рисами, а особливою вашою скромністю та чесністю в праці, праці для церкви, громади, для Пласту в Пластприяті. Ваша дружина довго віддавалась праці в пластовій таборній кухні, співає в церковному хорі, також хорі "Бурлака". Ви не жалієте часу праці рук в розбудові "Нового Сокола", також працюєте в громаді".

Бажанням Василя було стати лікарем. Його перші заходи не увінчалися успіхом, його не прийняли на студії медичні в ЗСА. Він виїжджає до Італії, опановує мову, і по двох роках студій медицини в Палермо продовжує медич-

ні студії у Вашингтоні, завершуючи дипломом. Через роки студій він був на листі почесних студентів, він стає почесним членом медичного товариства, за які одержує признання.

Наш новий доктор медицини — Василь Яремко, як перший лейтенант, має військовий контракт, призначений до літунської бази в Тексасі, як резидент Медичного Центру внутрішньої медицини, буде поглиблювати медичне знання, а з тим буде вибиватися на вищі військові ступені.

Сердечно gratуємо панству Яремкам і Дорогому Другові Василеві з приводу його успіхів!

Цей успіх — то ще раз доказ, як наша молодь вибивається в науці та здобуває гарні осяги у різних професіях.

Але вони ніколи не визбудуться почуття приналежності до української громади, якщо вони виховалися в українських домах, церквах, школах та в українських молодечих організаціях.

Братчик Славко

НАША ТАБОРОВА ПРИГОДА

Два роки тому наш гурток "Леви" пережив пригоду на курінному таборі в парку Кіларні. Ми приїхали автобусом, але на місце таборування ми мусіли перевезти наші речі човном. Майже всі вже вийшли з човна, але при кінці наш човен перевернувся і наше приладдя, двох пластунів і багато харчів впало у воду. Всі пасажири врятувалися, але приладдя втопилося.

Майже при кінці табору ми мали теренову гру. Наша група переїхала Джані озеро канойками, а друга група мусіла піти довкола і нас там знайти. На кінці озера було болото й саме в тому болоті друга група пластунів загубилася.

Вони не хотіли переходити болотом, обходили його довкола, але десь загубилися, пішли в протилежний напрям. Довго блукали, аж нарешті натрапили на дорогу, але нею зайшли в ліс. Вже надходила ніч, і вони почали робити ватру. Вночі почав іти дощ.

Тим часом решта табору почала журитися, а вкінці комендант викликав поліцію.

Другого дня гелікоптер знайшов загублених юнаків і їх перевозив цілий день. Всі були раді, що повернулися назад у табір. Другого дня табір був, як завжди.

Усім подобався той табір, всі казали, що то був найкращий табір, що ми всі мали досі.

пл. уч. Петро Юхименко,

15 Курінь УПЮ-ів ім. Івана Чмоли, Торонто

МОЛОДЕ ПЕРО

ПРИГОДА В ПАРКУ КІЛАРНІ

Влітку 1980 року вісім юнаків загубилися в лісі в Кіларні — провінційному парку під час теренової гри. Вони мали обійти озеро й визволити "шпигуна", який був там в'язнем. Юнаки почали теренівку, з'ївши обід в таборі. В дорозі довкола озера друг віддалився від юнаків і вернувся до табору. Двох юнаків також відпало. Провідник групи подумав, що багно, яке було при кінці озера, треба обійти широким полем. Група почала йти, але в протилежному напрямі й опинилася на якійсь дорозі. Юнаки почали йти дорогою, але бачили, що вона веде їх в доброму напрямі. Вони зійшли з дороги й пішли назад до табору. Але зайшли вони до іншого озера, звідки було видно гору. Там зупинилися, зробили шалас, збиралися там ночувати. Почав іти дощ та йшов цілу ніч. Підготовляючись на нічліг, молодші члени групи зібрали дрова, щоб димом давати сигнал. Як потемніло, зорганізували стійку і всі, крім стійки, лягали спати в шаласі, з'ївши ягоди. Рано юнаки зібрали більше дров і запалили знову ватру. Її збудували з другого боку гори. Пів години пізніше, як запалили ватру, юнаки при цій ватрі побачили вертоліт, який прилетів на поміч. Він прилетів до них, бо пілот був завважив їхню ватру. Вертоліт тоді забрав юнаків до їхнього головного табору.

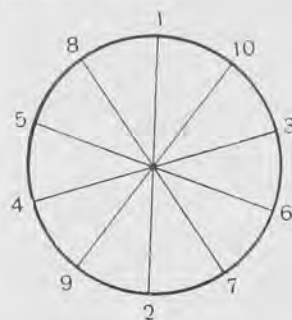
пл. уч. Йосиф Біланюк,

15 Курінь УПЮ-ів ім. Івана Чмоли, Торонто

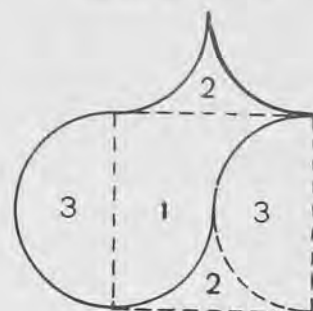
ВІДГАДКИ зі сторінки 12

Змініть розташування цифр

На малюнку розташовані числа так, що сума двох сусідніх чисел дорівнює сумі відповідних двох протилежно розташованих чисел.

Глечик на квадрат

“МАТУРАЛЬНА” МОГО БРАТА

Тиждень перед матуральною забавою мого брата всі в моїй родині бігали по різних крамницях. Пішли й ми — Ігор, Богдан і я за убранням і черевиками для мене. Але того дня ми нічого не знайшли. Другого дня моя сестра порадила нам крамницю “Сімпсон Сірс”, брат Богдан і я пішли і там купили нарешті для мене убрання і черевики.

Коли ми шукали за убранням, Орест розшукав собі “токсидо” — спершу приніс кілька брошур, щоб ми дали свою opiniю. І так він мав гарний одяг.

В суботу 22 травня 1982 року у великому готелі відбулася вечірка. Вона почалася о 6:45. До 8-ої години була вечерея, промови і роздача дипломів абсолювентам Свято-Миколаївських Курсів Українознавства та ім. Михайла Грушевського в Торонті. О 9-й годині почалася забава. Всі дуже завзято танцювали (спеціально мій друг). Забава скінчилася десь о 2-й годині рано, а я пішов спати біля 3-ої. Мій брат Орест приїхав додому близько 8:30, бо по забаві пішов ще до товариша Бориса Копистянського на “сніданкову гостину”. Він мав чудову розвагу під час своєї “матуральної”.

пл. уч. Данило Ключас,

15 Курінъ УПУ-ів ім. Івана Чмоли, Торонто

Ляриса Лешок,

ФАНТАЗІЯ

Настав останній тиждень літа. Ксеня дуже жалувала, що воно так скоро перейшло й вона мусить їхати до хати, а за два тижні починає школу.

Ксеня перевела літо у горах зі своїми приятелями. Вона посумніла й сама пішла на прохід до лісу.

Ксені пригадалися всі ті приємні хвилини, які вона перевела у горах. Раптом її голова почала крутитися і вона чулася дуже легкою. Вона почула, що щось поруhalося в кущах та обернулася, щоб подивитися.

Здивована вона побачила, що посередині стежки стояв хлопець того самого віку, що й Ксеня, убраний у срібне блискуче вбрання. Йй здавалося, що його очі сині, мов скло, дивилися крізь неї. Його кучеряве, жовте волосся мов золото, блищало на сонці. Він приступив до неї поволі, взяв її за руку й вони пішли далі в ліс. Вони не розмовляли, але страх від Ксені відійшов.

Ксеня не могла зрозуміти, відкіля він з'явився. Вона почала з ним розмовляти. Він її оповів, що прибув з другої планети й що він її туди повезе. Вона усміхнулася і разом вони вирушили в простір.

Ньюарк

ПІД ВИШНЕЮ

Біля міста Н., висловлюючись високим стилем старих романів, ріс собі гарний гайок. Місто було невеликим, і гайок був невеликим. А далі місто почало рости, рости, будуватися, будуватися і розбудувалося так, що гайок опинився в глибокому тилу у міста. Невідомо по чийй халатності, але його чомусь не вирубали, хоча підстав для цього було чимало. Будівельники наші, як тільки де бачать дерево, так сокира сама їм стрибає до рук. А тут чи полінувалися, чи часу не було, словом, гайок залишився собі рости. Потім якийсь розумний чоловік помітив нарешті гайок і аж у долоні сплеснув.

— Товариші, та це ж ми з вами маємо чудовий парк майже в центрі міста!

Подивилися інші товариші — справді! І записали куди слід, скільки кисню на душу населення припадатиме тепер у місті. Несподівано знайдений гайок виявився чудовим подарунком для організації, яка відала озе-

ленням міста. У звітах зарясніли нові дерева. І головне, що це була не липа. Тобто, може це була й липа (бо й липа росла в гайку), але то була та липа, що треба.

Гайок перестав бути гайком, гайок став парком. Ділові громадяни сказали:

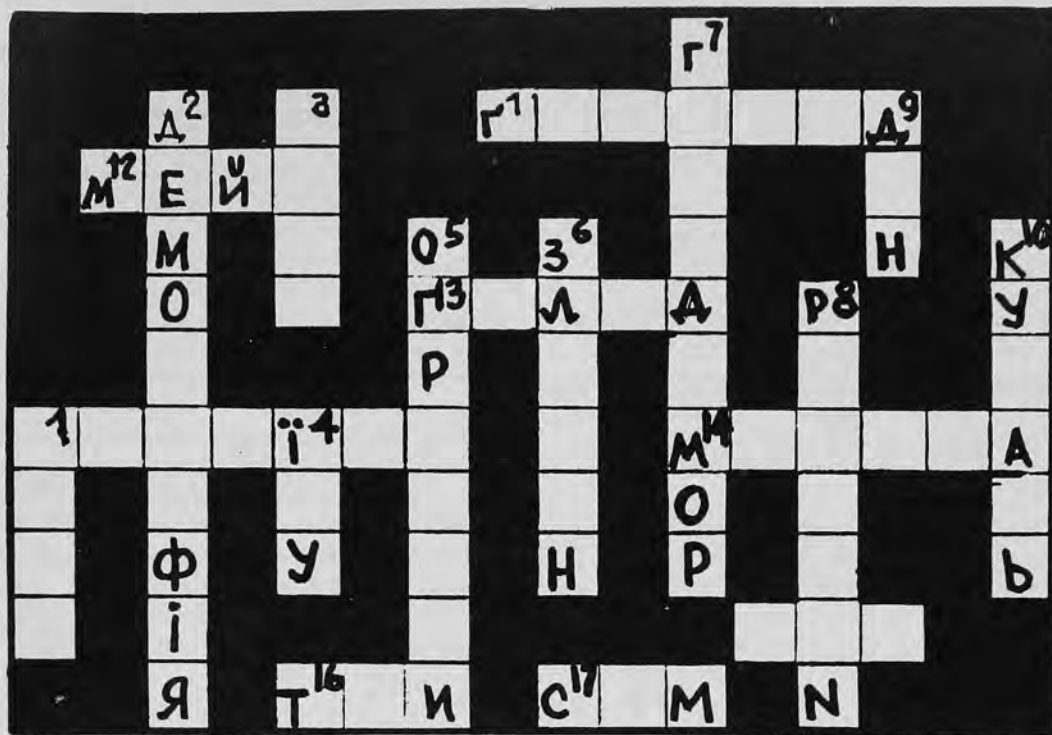
Парк пора брати на баянс!

“К і В”

НАЗВИ ПРОФЕСІЙ:
ветеринар або лінар
мистець пензля
майстер нулінарії
гонейст
аснет - пустельник
огородник
суддя
співачка популярної
музики
майстер фігурного
новзанья

(Штучний голод в Україні в 1932-1933 роках)

17. За всіма попередніми припущеннями в 1932-33 роках в Україні згинуло від голоду більше, ніж С — М (7) мільйонів дітей, жінок і чоловіків.

Враження і спогади з ЮМПЗ-1982

НА "ВОВЧИЙ ТРОПІ"

Дорогі Друзі!

Хочу поділитися з вами спостереженнями та враженнями з Ювілейної Зустрічі, яка відбулась 14-22-го серпня 1982 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа", ЗСА, як продовження започаткованих у нас, в Австралії, ювілейних святкувань 70-річчя Пласту.

Комендантом Зустрічі був пл. сен. Всеволод Гнатчук, а в провіді ЮМПЗ і в Булавах завважити можна було велику кількість старших пластунів.

Зустріч почалась в неділю 15-го серпня святочним відкриттям та запаленням символічного вічного вогню, який привіз з собою з ЮМПЗ в Австралії ст. пл. Роман Гузій з Сіднею. В Зустрічі взяли участь пластуни-представники з усіх континентів. В загальному Зустріч була гарно планована і зорганізована, хоч не бракувало і недомогань. А де їх немає!

Оселя "Вовча Тропа" — це велика площа — простором приблизно чотири рази більша від мельборнського Сокола. Тому порозкидані на просторах табори творили побажану окремішність, але зате це утруднювало комунікацію, яка велась через "воки токи" і гучномовці.

Неофіційне число учасників Зустрічі: новацький табір — 65 (новацтво не мало брати участі в Зустрічі); табір юнаків — 416; табір юначок — 479; табір старших пластунів — 215; табір сеніорів — 105. Між країнами кількістю переважала Америка — 995 учасників; Канада — 350; Австралія — 11; Аргентина, Англія і Німеччина — по одному учасникові. Але беручи під увагу, що сама Америка начисляє понад 4000 пластунів, можна було сподіватись більшого числа учасників на ЮМПЗ. За причину мало чисельної участі можна хіба уважати висону табору оплати — \$150.00, загальну господарчу кризу та ставлення у тому відношенні американської спільноти.

Програма Зустрічі не була переважана, що дало змогу учасникам на дозвілля та поза зайняттями краще з собою запізнатись. Відбулись дві дводенні мандрівки юнацтва в гори Адірондакс. Одна — з довгою, друга — з короткою трасою. Про обидві прогулянки учасники висловлювали своє задоволення. Вважаю, що найкращим табором був табір юнаків під вмілим керівництвом і дисциплінарною рукою пл. сен. Петра Содоля. В цьому таборі можна було пізнати порядок і дисципліну, яку хвалили самі юнаки. Для дорослих учасників та гостей було доволі гутірок на всілякі актуальні для Пласту теми. Я не мав змоги бути на багатьох з них, бо мене "замкнули" на нарадах ГПБ з представниками країн. Але ті гутірки, на яких я був присутнім, були добре підготовані й цікаво проведені. Недомоганням гутірок було те, що всі вони переводились на базі добровільної участі, у висліді чого деякі з них світили пустотою. Часто бракувало також належних і потрібних інформацій про час та місце гутірок.

Коли мова про конференцію ГПБ з головами Крайових Пластових Старшин — вважаю, що її програма була переважана. Правда, рідка можливість зустрічатися та навал справ до полагождення дещо себе оправдували, але десять або й більше годинні наради крайньо вичерпували

учасників та не давали їм змоги навіть бодай частинно брати участь у програмі ЮМПЗ. Шкода, що не приділялось належного часу на критичні проблеми й потреби країн, бо ця конференція була форумом на їх полагождення.

Господарчо ЮМПЗ працювала справно. Кухня під зарядом Пластприяту варила смачні страви для новацтва, сеніорів і гостей. Юнацтво варило собі окремо.

Спортові змагання також були вміло переведені під проводом колишнього "австралійця" пл. сен. Лева Штинди.

Дуже добрим і з пропагандивного боку важливим потягненням було приміщення на площі бюро державної американської пошти. Це було перший раз в історії Пласту, офіційну державну печатку використовувано на Зустрічі.

На окрему згадку заслуговують прекрасно опрацьовані трьома пластунами фотомонтажі про українських пілітв'язнів та попередньої ЮМПЗ в Канаді. Варто було б, щоб ці монтажі побачив ширший загаль пластунів. У цій справі я переговорював з авторами монтажів.

Слід відмітити, що вся пластова праця в ЗСА і Канаді провадиться куреннями, які виконують поставлені перед собою щорічні завдання.

Ватри, головна кінцева ватра (трохи задовга), юнацьні ватри і новацьні вогники були дуже гарно підготовані та проходили на високому рівні. Завершенням ЮМПЗ-82 був день з виступами загалу новацтва і юнацтва в суботу 21-го та закриття Зустрічі в неділю 22-го серпня. Виведення великою масою юначок, вбраних в прекрасні і стильовидержані народні убори, обичаєвого хороводу "На Івана Купала" зробило прекрасне й незабутнє враження.

Наприкінці мушу з гордістю сказати, що учасники з Австралії брали живу участь в Зустрічі та успішно вив'язувались з своїх завдань. З усіх сторін чулись похвальні завваги про виступ наших пластунів на кінцевій ватрі, як про одну з найкращих та найбільш видержаних в пластовому характері.

Підсумовуючи все сказане, вважаю, що в загальному ЮМПЗ-1982 в США була вдалою та пройшла корисно і з задоволенням для учасників.

Перед нами ще дві ЮМПЗ — в Аргентині в січні 1983 в Німеччині — в серпні 1983 р. Вірю, що й ці дві Зустрічі пройдуть так само успішно, а ми з свого боку докладно усіх зусиль, щоб наша країна на них була гідно репрезентована.

пл. сен. Богдан Тарнавський — голова НПС
(Передрук з ПВісника Австралії)

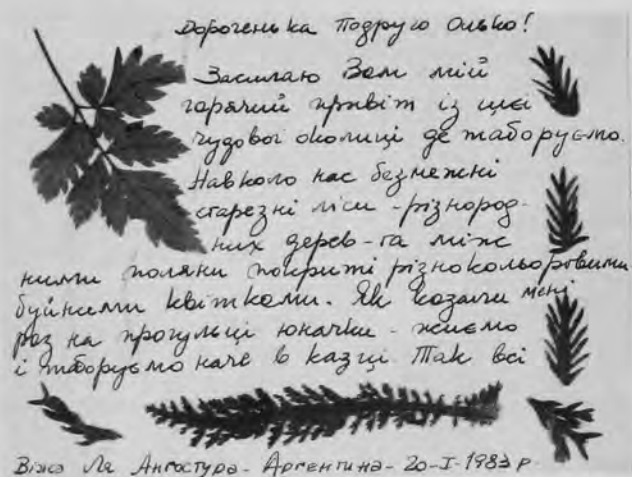

ХРОНІКА

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ В АРГЕНТИНІ В ЗНІМКАХ

Як кожного року, так і тепер, наша невтомна співробітниця і прихильниця "Юнака" прислала нам цілий ряд знімочок з літніх таборів в Аргентині 1983 року, які вони там разом перевели в прекрасній околиці Віта-Ла-Ан-гостура. Ось що пише пл. сен. Маруся Литвин на листівці з 20-го січня 1983 року:

Хоч юначки досі не здійснили обіцянки, яну дали пл. сен. Марусі Литвин, але вона, пересилаючи знімки, описала точно принаймні це, що на них діється. Містимо їх з описом, а на спомини таки чекаємо.

захоплені, що навіть обіцяли написати свої спомини до "Юнака". Побачимо, чи цього разу виконають обіцянку і щось напишуть. Покищо мій привіт на картці, до якого наклеїли листочки, які навколо нас. Тому з цієї природи, що так нас захопила, ми склали з юначками всі карточки-привіти".

Сноб! Цілую сильно. Маруся.

Учасники таборів юначок "Разом за красою життя" і юнанів "Нездоланий дух" відпочивають коло водопаду св. Анни.

Табори в Аргентині — 1983 рік: Нованів — "Подертий черевин", юначок — "Разом за красою життя", юнанів — "Нездоланий дух".

У третьому ряді зліва стоять: ст. пл. Роман Селянський — комендант табору УПН; пл. сен. Христя В. Липинська — писар КПС і опікун табору УПН; пл. розв. Пауля Балун — сестрична табору УПН. Останній ряд, перший зправа: ст. пл. Роман Назарин — братчик табору УПН.

Частина юначок табору "Разом за красою життя" у лісі на поляні серед буйних квітів. З ліва на право: пл. розв. Ляля Велично (бундужна); пл. розв. Мар'яна Стасів (хронікар); пл. розв. Маруся Говдян (господар); пл. прих. Христя Штирнало; пл. уч. Ірця Липинська; пл. розв. Марселя Сухінська (писар); пл. прих. Вероніна Гавраглія; пл. прих. Габрієля Демчун і пл. уч. Адріянна Хам.

Нагуель Гуані.

Учасниці табору юначон "Разом за красою життя" в часі першої мандрівки до річки й озера Норрентосо, задивляються у сиблісті води озера

озером Нагуель Гуані.

7-го січня 1983 року. По ранішній збірці й сніданку, учасники таборів юначон і юнанів помандрували до місцевої каплички, де відмовили Різдвяну молитву за рідних та за всіх братів українців на Унраїні та по всіх закутинах світу. Відтан колядували та весело забавлялися на подвір'ї біля каплички.

Перша зліва у першому ряді пл. сен. Євгенія Л. Павлишин — комендантна груп таборів.

Табір юначон "Разом за красою життя" під час дводенної мандрівки над

Ох! Як бунчунний "свіжо"! Яне задоволення, помучені й з міхурами на всіх пальчиках дійшли ми до мети першої таборової мандрівки.

На знімку: пл. розв. М. Сухінська (писар); пл. розв. Л. Величко (бунчунна); пл. розв. М. Гавдяк (господар), а зі самого переду пл. прих. Л. Павлишин. Знімок зроблений біля старого моста, янраз, де вливається озеро Норрентосо до річки, що так само називається. Ця річка дуже коротка, її довжина лише 80 метрів, але в ній багато риби.

6-го січня 1983 року — година 12-та полудня. Учасники таборів юначок і юнаків моляться при за паленій свічечці та думками линуць в Україну, де починається в той самий час молитва при Святій Вечері. Наша молитва відбувається в таборівій їдальні.

Перший зліва стоїть ст. пл. Юрій Данилишин — комендант табору УПУ.

Частина учасниць табору юначок "Разом за красою життя".

Зліва на право: пл. розв. Ляля Велично; пл. розв. Марселя Сухінська; пл. прих. Габрієля Демчун; пл. прих. Вероніна Гаввагіля; пл. уч. Ірина Липинська; пл. уч. Адріана Хам; пл. розв. Маруся Говдяк; пл. прих. Христя Штирнало; пл. розв. Маріяна Стасів.

Знімна зроблена 7-го січня 1983 року коло каплиці у Віталія Ангостура.

ВИШКІЛ ВИХОВНИКІВ У КАНАДІ

Перейшовши до старшого пластуна в січні цього року, я рішила стати юнацькою виховницею. Не маючи юнацького вишколу, я стала допоміжною подругою наймолодшого гуртка юначок "Незабудки" в Ньюарку. Я помагала подрузі Ірці Савчин підготувати цих юначок до першої проби, а також і до Свята Юрія. Я дуже люблю працювати з юнацтвом, як також з новацтвом. Мені справляє велику приємність бачити, як маленька новачка виростає в юначку, а згодом стає і виховницею.

Довідавшись з початком травня про вишкіл Виховників у Канаді, я рішила поїхати. Це була мені не лише добра

нагода дістати ступінь юнацького виховника, а також і дещо більше навчитися про Пласт.

І так в четвер 19 травня ц. р., я виїхала до Боффало. Це був мій перший лет, і я трохи мала трему. Я приїхала на летовище одну годину перед моїм відлетом. Коли я вже була на самому літану, я сіла собі коло вікна, щоб могла все бачити. У літану мені дуже подобалося. Я чулася так, як в самому небі... понад хмарами й усім. Я бачила, як справді заходило сонце. Прилетівши до Боффало, на мене чекав мій вуйко, що завіз мене до Торонта до своєї хати.

Рано, коли я цілком збудилася, я перейшлася собі по вулицях Торонта. Також я відвідала кілька українських крамниць. По полудні я пішла з тіткою на закупи до "Ітонс". Ввечері поїхала я до Торонтонської Пластової Домівки, а звідтам всі пластуни виїхали на Пластову оселю "Січ" у Грефтоні. Мене повіз Юрко Гуцуляк і з нами їхали ще двоє пластунів, яких я запізнала вліті на ЮМПЗ. Заїхавши на оселю, ми мали офіційне відкриття, а потім цікаву гутірку.

В суботу, неділю й понеділок ми робили багато цікавих речей. Ми мали цікаві дискусії, ходили на теренові

ігри, планували сходи тощо. В неділю ввечері ми мали "зимну" ватру через те, що надворі ішов дощ. Кожен вишкіл (вишкіл юнацьких виховників, вишкіл юнацьких виховників і вишкіл зв'язкових) підготував точку

на ватру. Ввечері ми байдикували до рана.

На жаль, мені не вдалося лишитися на офіційне закриття у понеділок, але я тішуся, що мала змогу приїхати на вишкіл. Мені вишкіл багато дав,

приготував мене стати доброю юнацькою виховницею. Також я запізнала канадійських товаришів й товаришок, а мені товариші українські дуже важливі.

ст. пл. Наталія Воронка

30-ТІ УРОДИНИ 18-ГО КУРЕНЯ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ В НЬЮ-ЙОРКУ

15-го квітня 1983 року минуло тридцять років, як в Нью-Йорку засновано наш славний курінь ім. Олени Пчілки та дано йому число 18.

В цей день відбулося відзначення тих 30-их уродин у нашій Пластовій Станиці Нью-Йорку. При допомозі нашої зв'язкової ст. пл. Олі Стасюк ми довго й пильно приготували програму того вечора.

Гостей посходилося дуже багато, бо ми запросили на наше свято усіх давніх членів нашого куреня, його колишніх курінних і зв'язкових. Крім того, прийшли наші батьки, пластові виховники і члени Станичної Старшини. Зала нашої станиці була повна, як ніколи. Наша курінна пл. розв. Натруся Леонард привітала всіх присутніх та проводила цілим вечором. Вечір почався підпаленням символічної ватри. Ватру підпалили попередні курінні нашого Куреня з давніших років, а їх прийшло аж вісім.

Опісля в програмі членка нашого куреня пл. розв. Ляріса Певна прочитала вірш Олени Пчілки, патронки нашого куреня, а після того ми заспівали пісню.

Наступна точка була дуже оригінальна і цікава. Вона називалася "18-ий Курінь — це твоє життя", в якій усі колишні курінні на тлі знімок з життя й праці куреня розповідали на

тасьмі про свої найцікавіші переживання у курені, коли вони його провадили. Багато з них розповідали з великим гумором і такі історії, про які ніхто з нас не знав. Тому нам було дуже цікаво послухати споминів попередніх курінних та побачити їх тепер між нами. Їхні розповіді, то була жива історія нашого куреня, подана устами його членок. Цю точку програми ми переплітали піснями.

Ми дуже втішилися, що серед присутніх на нашому вечорі був також зовсім несподівано Начальний Пластун пл. сен. Юрій Старосольський, який слухав програми, побажав нам щасливих уродин і похвалив нашу програму вечора.

В дальшій програмі були ще деякі веселі точки та пісні. Найбільше сподобалася усім присутнім весела точка наймолодшого гуртка "Одноного", у якій ми співали з відповідними рухами веселу пісню, до якої слова складала наша зв'язкова до відомої мелодії з фільму "Ніколи в неділю". Ідею до цієї пісні взяла вона з української ревії "Інфляція", але додаткові слова були якраз добрі для нас.

Цілий вечір пройшов дуже добре, а присутні були захоплені нашою програмою, бо всі точки були гарні та цікаві.

Після програми всі стали до спільного фото — колишні та теперішні члени 18-го Куреня ім. Олени Пчілки. Поруч мене стояла моя мама, яка також колись належала до нашого Куреня. Треба було бачити, як віталися давні члени із собою, скільки розмов, окликів та сміху було при тій вишкілній зустрічі. Усі вони з цікавістю оглядали виставку давніх знімків, альбомів і трофеїв Куреня, що були поміщені в окремій кімнаті. Кожна з давніх членів, колишні курінні та зв'язкові дістали також на пам'ятку видрукувану історію куреня від його початків, що її приготувала колишня курінна, а пізніше давніша зв'язкова куреня ст. пл. Марта Кандюк-Кузьмович.

Після закінчення програми всі присутні були запрошені на смачну перекуску, яку підготували мами теперішніх юначок під проводом пані Христини Леонард. Цілий цей ювілейний вечір відбувся чудово. Ми дякуємо за це нашій зв'язковій, всім подругам і батькам, що допомогли нам його перевести та прийшли на цей наш Ювілейний Вечір.

пл. прих. Ксеня П'ясецьна
18-ий Курінь УПЮ-ок ім. Олени
Пчілки. Гурток "Одноного",
Нью-Йорк

БУДЕМО ДОКЛАДАТИ ЗУСИЛЬ... (ДО СТАНОВИЩА ПЛАСТОВОЇ ГРУПИ В ПАРИЖІ)

Генеральна зміна від минулого року така, що найстарший юнацький гурток перестав зустрічатися. У ньому двоє; один член гуртка вже студіює і не має часу та змоги ходити на сходи. А надалі, може, вдасться втягнути цих пластунів у виховну роботу.

Молодший юнацький гурток має, коли всі присутні, 5 членів, і всі вони — без вишкілу — зацікавлені змістом сходин та й готові до праці.

Група юнаків — усіх 6 (коли всі присутні). Ними опікується і веде з ними зайняття подруга Надя Бержерон.

На жаль, для систематичної праці є перешкоди, які на терені Парижу частинно вже були, але тепер загострилися.

Великі труднощі — це віддалення між помешканнями і церквою та й загально — обтяження батьків (хвороба в родині тощо)... Наприклад, як на раз "відпадає" дві родини — вже нема 4 або 5 дітей і треба відкладати сходи.

А ще — головна справа, що виникає з приміщенням біля церкви, яка цього року зокрема ще більше ускладнилася.

Місце треба "резервувати" заздалегідь, бо багато інших громадських або церковних зустрічей, сходи чи проб хору тощо. Вони також відбуваються в приміщенні при церкві.

Для двох пластових груп треба часто й двох окремих кімнат. Головно перед Різдвом та перед поїздною церковного хору до Риму — сходи не могли відбуватися саме через брак місця.

Над цією справою батьки і виховниці будуть радитися та шукати постійної і догідної розв'язки.

Будемо всі докладати наших зусиль, аби робота до літніх таборів була якнайбільше систематичною та найориснішою.

Передрук з П'єсника Німеччини

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ "САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

**Години урядування: понеділи і п'ятниці
від год. 6-ої до 9-ої вечора;**

середа від год. 9-ої до 12-ої перед полуднем.

- Кредитова Кооператива в Пассейку платить 7% дивіденди від ощадностей — нараховуємо чвертьрічно.
- Студентські позички — до сплати після закінчення студій.
- Позички на авто та всякі потреби домашнього вжитку.
- Безплатне для членів життєве забезпечення ощадностей до висоти \$2,000 і позичок до висоти \$10,000.
- Сертифікати за високим опроцентуванням.
- Федеральне забезпечення членських уділів до висоти \$100,000 на одного члена.

*Вступайте в члени в годинах урядування
в домівці кооперативи.*

229 Говп Авеню * Пассейн, Н. Дж. * Тел.: (201) 473-5965

ЄДИНА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА COMMUNITY TRUST COMPANY LTD.

2299 Bloor Street West — Toronto, Canada M6S 4T2

Tel.: (416) 763-2291 — 766-3342

приймає вклади і ощадності, платить найвищі відсотки, дає позики особисті і мортгеджові, приймає і реєструє пенсійні плани і на нові дома (RRSP and RHOSP)

Полагоджує всі банкові операції — приймає домашні рахунки (телефони, електрика і т.п.)

Завідуює спадками і довіреннями (траст).

Управитель: Богдан Миндюк

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуговування українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$7.00 з додатком коштів пересилки.

**СПИСОК ДАТКІВ
НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",**

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 20 ЛИПНЯ 1983 РОКУ

ЗСА:

Дмитро і Елсі Яремки, Баффало — \$20.00

Нанада:

Михайло Перекліта, Торонто — \$10.00

пл. сен. Б. Колос, Торонто — \$10.00

**

1 КУРІНЬ УПС ім. О. і С. ТИСОВСЬКИХ

переслав на Пластовий Видавничий Фонд

\$500.00

З нагоди закінчення студій та з осягненням диплому
доктора медицини нашого сина —

ст. пл. ВАСИЛЯ ЯРЕМКА

складаємо на фонд "Юнака" \$20.00.

Дмитро і Елсі Яремки,
Баффало, ЗСА

пл. сен. ОСИП ГАПІЙ

склав на Пластовий Видавничий Фонд \$10.00.

Разом датків на Пластовий Видавничий Фонд — \$530.00

В пошані імени
бл. п.

пл. сен. АНДРОНІКА КОПИСТЯНСЬКОГО

склала на пресовий фонд "Юнака" \$50.00

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ у ГЕМПСТЕД

38 КУРІНЬ УПЮ-ок ім. МАРУСИ ТАРАСЕНКО

з ПАССЕЙКУ з нагоди 20-річчя "Юнака" передали
на пресовий фонд "Юнака":

\$100.00 з нагоди 75-річчя пл. сен. кер. Яра Гладного,

\$40.00 замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. кер. ВОЛОДИМИРА БАКАЛЬЦЯ

та \$50.00 — Збірка на кошовому Великодньому базарі
у 1981 році.

Замість квітів на могилу
дорогої і дуже милої Знайомої
з Чінаго, Ілл.

св. п. АННИ КОСАЧЕВИЧ

складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнака".

пл. сен. Наталія Каменецьна
Стоктон, Каліф.

Замість квітів на могилу
бл. п.

КСЕНІ ІВАНЧУК

склали на Залізний Фонд Пластового Видавництва
\$20.00

Андрій і Леся Харани

Хто з Вас подорожує

• літаком • кораблем • поїздом • автобусом
у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Внесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ ВІД 6 1/2 до 9%

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ЧІКАГО**

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Sawthra Road (біля Української
Католицької Церкви,
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання помагати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572
2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВИЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по п'ятниці.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:
YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

"...виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку", —
наше Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
ків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО

Має на складі

ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ Пл. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ